

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-51572 אסיר נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת זהר דולב להמן
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, פסיכולוגית
חבר ועדה – מר חנן נחמני, קרימינולוג
נציגת שב"ס – גב' אתי פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש אסיר
ע"י ב"כ עו"ד יונס אלגרנאוי

נגד

משיבה מדינת ישראל
ע"י ב"כ המתמחה דני מיכאל

1

החלטה

בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:

1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 13 חודשים בגין 2 עבירות ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ושתי עבירות התפרעות. בהתאם לעובדות כתב האישום בו הורשע לאחר ניהול הוכחות ולגזר הדין, ב-20.12.16 השתתף האסיר בהתפרעות עם עשרות רעולי פנים במחנה הפליטים שועפט, במסגרתה יודו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר כוחות המשטרה. במהלך התפרעות זו, יידה האסיר כ-10 אבנים לעבר שוטרים ממרחק של 30-70 מ'. ב-5.9.17 נטל האסיר חלק בהתפרעות במהלכה יודו לעבר כוחות הביטחון אבנים, בקבוקי זכוכית, חלקי רעפים ופירות. האסיר יידה לפחות אבן אחת הגדולה מכף ידו ממרחק של כ-25 מ' על מנת לפגוע בשוטרים. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן. על פי הפסיקה ניתן ללמוד מחומרת העבירות על המסוכנות הנשקפת מהאסיר.

2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו חמ"ן שלילי.

על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) - להלן: ענין צופי].

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-51572 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
2 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
3 כללית ולא מתייחסת באופן קונקרטי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע בפסיקה כי
4 על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה
5 של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר
6 בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, ועל
7 כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 8 האסיר היה קטין בעת ביצוע העבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר לימים. צודק ב"כ המבקש
9 כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון,
10 בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו
11 [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור]. בעניינו
12 לא מדובר במאסרו הראשון של הקטין ואף לא מדובר בעבירה בודדת.
- 13 כאן המקום להזכיר כי אף כשמדובר ביידוי אבנים, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון
14 שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון יותר מפעם אחת
15 - אזי גם במקרה של יידוי אבנים נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי].
- 16 לחובת האסיר רישום פלילי הכולל הרשעה בעבירות זהות הכוללות השתתפות בהתפרעות, 3
17 ניסיונות לתקיפת שוטר, פעם אחת כדי להכשילו, פעם אחת כשהתוקף מזוין בנשק ופעם אחת על
18 ידי שלושה או יותר. בגין הרשעה זו נידון האסיר ל-100 ימי מאסר בפועל ומאסר מותנה. האסיר
19 השתחרר ממאסרו ב-24.3.17 ובחלוף כחצי שנה ב-5.9.17, שב וביצע את העבירות באישום השני
20 בתיק שלפנינו. לא למותר לציין כי העבירות באישום הראשון בתיק שלפנינו בוצעו כשבועיים
21 לאחר ביצוע העבירות בתיקו הקודם של האסיר. זאת ועוד, האסיר ביצע את העבירות המיוחסות
22 לו בתיק שלפנינו חרף קיומו של מאסר מותנה שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את אותן
23 עבירות וגם בכך יש כדי ללמד על המסוכנות הרבה הנשקפת מהאסיר ועל העובדה שיש בסיס
24 לחוות דעת שב"כ המתייחסת לתופעה של אסירים, אשר משתחררים מהכלא ושבים לסורם.
- 25 בא כוח האסיר טען כי לא מדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי. חרף זאת, האסיר לא פעל
26 לצורך שינוי סיווגו, כאשר מחוות דעת המנהל עולה כי האסיר משתייך לארגון הפתח. זאת ועוד,
27 בא כוח האסיר טען שהאסיר שהינו תושב מזרח ירושלים, ביצע את העבירות שלא על רקע
28 אידיאולוגי, אולם חרף זאת לא הוצגה בפנינו תכנית טיפול ושיקום כלשהי לאסיר עם שחרורו.
29 משכך, בהינתן חוות דעת שב"כ, בהינתן החלטת שב"ס ובהעדר ראיה להראות אחרת - מדובר
30 בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים,

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-05-51572 אסיר נ' מדינת ישראל

1 המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן
2 שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.

3 8. מקובלת עלינו טענת בא כוח האסיר כי בהינתן שבגזר הדין נקבע תשלום קנס בעשרה תשלומים
4 שתחילתם ב-29.4.20 – אין באי תשלום הקנס כדי ללמד דבר באשר לחרטת האסיר או לזניחת
5 הקו האידיאולוגי.

6 9. מפי האסיר שמענו שהוא מתנצל על מעשיו ומתחרט עליהם. האסיר גם טען שהוא למד מהטעות
7 שלו ורוצה לפגוש את משפחתו ולחזור לביתו. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו הבנה של
8 חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - הרי שעל פי
9 הפסיקה "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים
10 וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות
11 כלפי ביטחון המדינה. כך נקבע "הדברים הקצרים והדי עמומים שהמשיבים עצמם נשאו בפני
12 הועדה בזמן הדיון, בודאי שלא יכולים לשמש משקל מספיק להרמת נטל השכנוע במישור זה"
13 [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור]. אין גם בדברי האסיר בגזר הדין עת התנצל על מעשיו, כדי
14 ללמד על זניחת קו אידיאולוגי כאמור, במיוחד כאשר בידי האסיר כלים רבים לפעול, לרבות פנייה
15 לשב"ס לצורך שינוי סיווג ושיוך.

16 עולה מן המקובץ כי לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
17

18 אשר על כן, האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף 3 לחוק,
19 כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר בשחרור
20 מוקדם.

21 בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים והעובדה שהעבירות בוצעו בהיותו קטין –
22 הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.
23
24 ניתנה והודעה היום ט' טבת תש"פ, 06/01/2020 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוף,
חברת וועדה

מר חנן נחמני,
חבר וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

גב' אתי פרג'ון,
נציגת שב"ס